

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce:	Za oponou smíchu: má cesta ke komedii
Autor/ka práce:	Gabriela Gabašová
Studijní program:	Režie činoherního divadla
Typ studijního programu:	navazující magisterský

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Autorka předkládané práce si v Úvodu vytyčuje záměr zkoumání významu, vývoje a formování divadelní komedie, přičemž „nejdůležitější část“ má podle ní spočívat v reflexi vlastní komediální tvorby během studia, která vyvrcholila absolventskou inscenací *Maloměstřákovy svatby* B. Brechta; tomu odpovídá i podtitul diplomové práce: *Má cesta ke komedii*. Ve skutečnosti se ale naprostá většina textu (45 str.) věnuje obecnému přehledu různých komediálních (sub)žánrů a jejich historickému vývoji, zatímco vlastní autorčině práci je věnováno necelých 10 str., přičemž se jedná spíš o popis než o slibovanou reflexi.

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):

S tím spočívá i problematika aktuálnosti práce. Ta by (bývala) mohla spočívat právě ve významu, jaký by pro budoucí umělecký růst sl. Gabašové měla skutečná reflexe vlastní práce, která ovšem klouže po povrchu. Z metodologického hlediska je tedy práce zaměřená ve své většině historicko-teoreticky, přičemž se zde jedná o velice všeobecný přehled, který postrádá perspektivu (z jakého hlediska se o komedii zajímám? K čemu se chci dobrat? Jaké závěry z toho pro mě plynou?).

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:

Odborný přínos práce je vzhledem k výše zmíněnému nepříliš vysoký. Historicko-teoretický přehled je slovníkový, neúplný, chvílemi působí až nahodile, chybí mu vytýčení skutečné problematiky. Za původní část práce lze tedy považovat především oněch nemnoho stran, které se věnují autorčinu vlastnímu scénickému potýkání se s komediemi, na nichž ovšem sl. Gabašová nedochází k podstatným závěrům.

Logická stavba a členění práce:

Z formálního hlediska se práce jeví jako dobře strukturovaná.

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:

Rozsah práce splňuje požadavky na příslušný typ kvalifikačních prací a obsahuje všechny náležitosti. Bylo by ovšem bývalo třeba věnovat více pozornosti soupisu literatury, který z formálního hlediska neodpovídá jednotnému úzu.

Práce s informačními zdroji:

Nakládání s informačními zdroji se jeví jako zásadní problém práce. K problematice konkrétního výběru literatury, z něž autorka vychází, se ještě vrátím. Zde bohužel musím upozornit na nadměrné přejímání nepůvodních textů, které autorka necituje – většinou se jedná o kvalifikační práce příbuzných oborů. Na několika místech přebírá sl. Gabašová dokonce celé odstavce, které pak vydává za vlastní text. Nelze než konstatovat, že tento způsob práce nebezpečně hraničí s plagiátorstvím!

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:

S přihlédnutím k faktu, že čeština není rodným jazykem sl. Gabašové, hodnotím jazykovou a stylistickou úroveň jako dobrou, byť čtenář lituje prosakování hovorového jazyka do psaného projevu. Z terminologického hlediska ovšem práce vykazuje mnohé nepřesnosti (např. generické označování všech Feydeauových her za frašky) a nedostatečně poučené zacházení s příslušnými pojmy (vztahujícími se např. ke genologii komických postav: typ, charakter apod.).

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Největší výhrady se týkají zmíněné neúplnosti až nahodilosti historicko-teoretické části. Autorka pracuje s dílčí literaturou a nepřihlíží k některým standardním dílům, která by pro ni přitom mohla být velice cenná; mám na mysli především *Dějiny divadla. Úvod* od A. Kotteho, který věnuje historickému vývoji komedie a srovnání jejích druhů a žánrů poměrně velký prostor, nebo *Smích* H. Bergsona, jenž by jistě přinesl zajímavé úvahy do podkapitoly Smát se, či nesmát. Zajímá-li se autorka např. o komické postavy u Shakespeara, pak by jistě bylo na místě věnovat se rozdílu mezi postavami šašků a klaunů (který by jí možná přinesl jiný vhled i na inscenovanou *Marnou lásky snahu* a rozlišení mezi postavami Jaquenetty a Kokose). Genologii komických postav je ostatně vůbec věnováno nedostatek pozornosti; podkapitola 2.2 jako by ji sice ohlašovala, nicméně obsah tomu neodpovídá. Část věnovaná Molièrovi je zcela povšechná, ignoruje např. vliv italské komedie (mimořádně na jedné straně se zde dvě různé Molièrovy hry označují jako *Zdravý nemocný*). Čtenáře též zaskočí akrobatický skok přes 18. a 19. století – i v takto sumárním přehledu by si alespoň rokoková komedie zasloužila drobtíčko pozornosti. Zde se ovšem od Molièra dostáváme rovnou k Čechovovi... I u Brechta autorka vychází z velice omezeného okruhu textů, přitom třeba jeho stat' „Divadlo poučné, nebo zábavné“ jako by už jen svým titulem volala po přečtení vzhledem k autorčině ambici „přispět k lepšímu pochopení a ocenění divadelní komedie jako žánru, který nejen ‘baví’, ale i obohacuje a provokuje naši intelektuální reflexi“ (cit. z Úvodu).

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Hlavní osa Vašeho pojednání o historickém vývoji komedie by se dala stručně shrnout následovně: antika – Shakespeare – Molière – Čechov – Brecht. Mohla byste prosím (lépe než v práci) osvětlit zařazení právě A. P. Čechova mezi hlavní vývojové etapy komedie?

Mohla byste prosím rozvést své žánrové označení *Maloměšťákovy svatby* za expresionistickou grotesku a popsat konkrétní způsoby, jakými se promítlo do Vaší absolventské inscenace?

Doporučení práce k obhajobě:	Práci doporučuji k obhajobě.
Navrhovaná klasifikace:	D
Datum vypracování posudku:	14. 6. 2024

.....

Doc. Jitka Goriaux, Ph.D.

.....

(datum a podpis)